

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/550/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514214703
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514214703.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporcovi: J. H., R.. XX.XX.XXXX, D. U. XX, Bratislava, štátny občan SR, o zaplatenie 1.868,59 euro s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27. januára 2015, č.k. 7C/453/2014-69, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.868,59 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.868,59 euro od 09.10.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 112 euro a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 214,48 euro, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prisudzujúci výrok právne odôvodnil § 52 ods.1,2 zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Občiansky zákonník“), § 497 Obchodného zákonníka a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 22.2.2006 uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou, a.s.) Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre FO, podľa ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi finančné prostriedky vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Odporca prekročil limit povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy v zmysle uzavretej zmluvy. Z týchto dôvodov navrhovateľ dňa 3.9.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzval odporcu na jej úhradu do 8.10.2013. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.3.2013 medzi navrhovateľom a Slovenskou sporiteľňou a.s. došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.. Túto skutočnosť Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi listom zo dňa 5.4.2013.

Súd prvého stupňa mal z doložených listinných dôkazov (Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre FO, Všeobecných obchodných podmienok, Zmluvy o postúpení pohľadávok, Výpisov z účtu odporcu) za zrejmé, že odporca porušil zmluvné podmienky tak, že prekročil povolený limit peňažných prostriedkov, dôsledkom čoho mu po vyhlásení splatnosti dlhu vznikla pohľadávka vo výške žalovanej istiny. Keďže nárok navrhovateľa mal za jednoznačne preukázaný, v časti uplatnenej istiny a i príslušenstva (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) návrhu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) a plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške

112 euro a náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 214,48 euro za 2 meritórne úkony po 81,33 euro (prevzatie veci, návrh) + 2 x 8,04 euro režijný paušál + 20%.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca poukazujúc na to, že sa nachádza vo väzbe a nemôže robiť pohyby na svojom účte. Odvolateľ navrhol, aby súd pozastavil alebo odložil povinnosť vyplatenia dlžnej čiastky, oznámil, že túto vyplatí hneď ako sa dostane do civilného života.

Navrhovateľ sa k riadne doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je podané dôvodne.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odporcu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O. s. p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov odvolateľa obsiahnutých v podanom odvolaní.

Prihliadajúc na kvantitatívnu stránku odvolania (medze, v ktorých sa odporca domáha preskúmania rozhodnutia) odvolací súd preskúmal iba časť prisudzujúceho výroku súdu týkajúceho sa určenia paričnej lehoty, t.j. lehoty určenej na splnenie pohľadávky (uplatnenej istiny a priznanej náhrady trov konania), keďže z obsahu odvolania nevyplýva, že by odporca namietol správnosť rozhodnutia vo veci samej a vo výroku o priznaných trovách konania. Vo vzťahu k dôvodom odvolania je treba uviesť, že v občianskom civilnom procese v zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená povinný splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu; takto postupuje podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod.. Ak má súd za to, že je v danom prípade na mieste určiť na plnenie lehotu dlhšiu, alebo stanoviť, že plnenie sa má stať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver, že je vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, priznaný nárok a osobné pomery účastníka vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, resp. stanoviť, že peňažné plnenie sa môže stať v splátkach.

V posudzovanom prípade súd prvého stupňa prejednal a rozhodol vec v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov - navrhovateľ sa z neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 27.1.2015 písomne ospravedlnil podaním zo dňa 23.1.2015, odporca svoju neúčasť písomne neospravedlnil. Odporca do rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej nepožiadaval o možnosť uhradiť dlh v lehote dlhšej, resp. v splátkach. Podané odvolanie voči časti prisudzujúceho výroku o určení paričnej lehoty odôvodnil tým, že sa v súčasnosti nachádza vo väzbe a nemá prístup k svojmu účtu (nemôže „na ňom robiť pohyby,“). Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že pri doručovaní rozsudku vo veci samej súd prvého stupňa zistil, že odporca sa od 26.2.2015 nachádza podľa § 212 ods.2 písm. a/, § 20 Trestného zákona, § 71 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku vo väzbe nariadenej Okresným súdom Bratislava IV.

Podstatnou právnou otázkou pri rozhodovaní o odvolaní odporcu je posúdenie, či väzbu, v ktorej sa odporca nachádza v dôsledku jeho úmyselnej trestnej činnosti, je možné považovať za dôvod, pre ktorý je vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, priznaný nárok a osobné pomery účastníkov vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu, ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, resp. stanoviť, že peňažné plnenie sa môže stať v splátkach. Odvolací súd v rámci posudzovania interpretácie a aplikácie § 160 ods.1 O.s.p.

konštatuje, že ak sa povinný účastník konania úmyselným protiprávnym konaním, v dôsledku ktorého bola na neho uvalená väzba, zbaví objektívnej možnosti plniť nárok priznaný súdnym rozhodnutím v určenej lehote, nie je možné bez ďalšieho túto skutočnosť považovať za dôvod pre možný postup podľa citovaného zákonného ustanovenia.

Na základe uvedeného preto rozsudok súdu prvého stupňa v celosti (keďže výrok o určení paričnej lehoty tvorí nedeliteľnú časť výroku rozsudku, ktorým bola uložená povinnosť na plnenie) ako vecne a právne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p., keďže navrhovateľ majúci plný úspech v odvolacom konaní, si právo na náhradu trov konania neuplatnil a trovy odvolacieho konania mu z obsahu spisu ani nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.